

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία των άρθρων 43, 56 και 58 ΕΚ — Φορολογική νομοθεσία περί φόρου εισοδήματος — Δυνατότητα εταιρίας να εκπίπτει τα ποσά που αφορούν πράξεις χρηματοοικονομικής μεταφοράς εντός ομίλου, η οποία εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η εταιρία προς την οποία γίνεται η μεταφορά έχει επίσης την έδρα της στο οικείο κράτος μέλος

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 43 ΕΚ δεν απαγορεύει φορολογικό καθεστώς προβλεπόμενο από τη νομοθεσία κράτους μέλους, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, κατά το οποίο μια θυγατρική εταιρία η οποία έχει την έδρα της σ' αυτό το κράτος μέλος μπορεί να εκπέσει από τα φορολογητέα εισοδήματά της χρηματοοικονομική μεταφορά εντός ομίλου υπέρ της μητρικής εταιρίας της μόνον εφόσον η δεύτερη έχει την έδρα της στο ίδιο αυτό κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 193 της 6.8.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Jürgen Kretzinger

(Υπόθεση C-288/05) (¹)

(Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρο 54 — Αρχή «ne bis in idem» — Έννοια «ίδια πραγματικά περιστατικά» — Λαθραία τσιγάρα — Εισαγωγές σε διάφορα συμβαλλόμενα κράτη — Ποινικές διώξεις ασκηθείσες εντός διαφόρων συμβαλλόμενων κρατών — Έννοια της «εκτίσεως» των ποινών — Αναστολή εκτελέσεως της ποινής — Συνυπολογισμός των περιόδων προσωρινής κράτησης μικρής διάρκειας — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης)

(2007/C 235/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Jürgen Kretzinger

παρισταμένου του: Hauptzollamt Augsburg

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 54 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ 2000, L 239, σ. 19) — Αρχή ne bis in idem — Προϋποθέσεις παύσεως της ποινικής διώξεως — Έννοια «ίδια πραγματικά περιστατικά» — Μεταφορά λαθραίων τσιγάρων μέσω της επικράτειας διαφόρων κρατών μελών — Καταδική σε δύο κράτη μέλη, αντιστοιχώς, για λαθρεμπορία και κατοχή λαθραίων — Έννοια της «εκτίσεως» — Αναστολή εκτελέσεως της ποινής — Συνυπολογισμός των περιόδων προσωρινής κράτησης

Διατακτικό της αποφάσεως

1) Το άρθρο 54 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, που υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990, έχει την έννοια ότι:

- το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου συνίσταται σε αυτό της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών, υπό την έννοια ενός συνόλου περιστατικών άρρηκτα συνδεδεμένων μεταξύ τους, ανεξάρτητα από τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών ή του προστατευμένου εννόμου συμφέροντος·
- πραγματικά περιστατικά συνιστάμενα στην κατοχή αλλοδαπών λαθραίων προϊόντων καπνού εντός συμβαλλόμενου κράτους και στην εισαγωγή και κατοχή των ίδιων προϊόντων καπνού εντός άλλου συμβαλλόμενου κράτους, τα οποία χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος ο οποίος διώχθηκε εντός δύο συμβαλλόμενων κρατών είχε εξ αρχής την πρόθεση να μεταφέρει τα προϊόντα καπνού, αφότου αυτά περιήλθαν το πρώτον στην κατοχή του, προς έναν τελικό προορισμό διερχόμενος από διάφορα συμβαλλόμενα κράτη, συνιστούν συμπεριφορές που μπορούν να εμπίπτουν στην έννοια των «ιδίων πραγματικών περιστατικών» κατά το εν λόγω άρθρο 54. Η οριστική σχετική εκτίμηση απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

2) Κατά την έννοια του άρθρου 54 της σύμβασεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, η ποινή που επιβάλλει δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται» σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει καταδικαστεί, σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους, σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή.

3) Κατά την έννοια του άρθρου 54 της σύμβασεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, η ποινή που επέβαλε δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους δεν πρέπει να θεωρείται ότι «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται», σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει κρατηθεί στο αστυνομικό τμήμα και/ή τεθεί υπό καθεστώς προσωρινής κράτησης για μικρό χρονικό διάστημα και, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους που εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση, η στέρηση αυτή της ελευθερίας πρέπει να συνυπολογίζεται κατά τη μετέπειτα έκτιση της ποινής φυλακίσεως.

4) Το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος εντός του οποίου ένα πρόσωπο καταδικάστηκε με αμετάκλητη κατά το εσωτερικό δικαιο απόφαση μπορεί να εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προκειμένου να συλληφθεί το πρόσωπο αυτό για να εκτελεσθεί η εν λόγω δικαστική απόφαση βάσει της αποφάσεως-πλασιού 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, δεν μπορεί να ασκεί επιρροή στην ερμηνεία της εννοίας της «εκτίσεως» κατά το άρθρο 54 της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν.

(¹) ΕΕ C 257 της 15.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 [αίτηση του Verwaltungsgericht Darmstadt (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Derin Ismail κατά Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Υπόθεση C-325/05) (¹)

(Σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 59 του πρόσθετου πρωτοκόλλου — Άρθρα 6, 7 και 14 της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Σύνδεσης — Δικαίωμα ελεύθερης πρόσβασης σε εργασία κατά το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση — Δικαίωμα διαμονής που απορρέει από το παραπάνω δικαίωμα — Τούρκος υπήκοος που έχει ηλικία άνω των 21 ετών και του οποίου η συντήρηση δεν βαρύνει πλέον τους γονείς του — Ποινικές καταδίκες — Προϋποθέσεις απώλειας των κεκτημένων δικαιωμάτων — Συμβατό με τον κανόνα ότι η Δημοκρατία της Τουρκίας δεν μπορεί να απολαύει περισσότερο ευνοϊκής μεταχειρίσεως από εκείνη που υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών)

(2007/C 235/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Darmstadt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ismail Derin

κατά

Landkreis Darmstadt-Dieburg

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Darmstadt — Ερμηνεία του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΟΚ-Τουρκίας και του άρθρου 59 του πρόσθετου πρωτοκόλλου για τη μεταβατική φάση την οποία προβλέπει η Συμφωνία Σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, το οποίο υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149) — Μη απώλεια του δικαιώματος ελεύθερης πρόσβασης σε οποιαδήποτε έμμοιη δραστηριότητα καθώς και του εξ αυτού απορρέοντος δικαιώματος διαμονής για Τούρκο υπήκοο ο

ο οποίος εισήλθε στην εθνική επικράτεια στο πλαίσιο οικογενειακής επανένωσης, έστω και αν έχει υπερβεί πλέον το 21ο έτος της ηλικίας του και έχει παύσει να συντηρείται από τους γονείς του — Ευνοϊκότερη μεταχείριση έναντι εκείνης που επιφυλάσσεται στους υπηκόους των κρατών μελών

Διατακτικό της αποφάσεως

Ο Τούρκος υπήκοος στον οποίο επιτράπηκε να εισέλθει, σε παιδική ηλικία, στο έδαφος κράτους μέλους στο πλαίσιο οικογενειακής επανένωσης και ο οποίος απέκτησε δικαίωμα ελεύθερης πρόσβασης σε οποιαδήποτε έμμοιη δραστηριότητα της επιλογής του, σύμφωνα με το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της απόφασης 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της σύνδεσης, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Σύνδεσης που συστάθηκε με τη Συμφωνία Σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, δεν χάνει το δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής, το οποίο απορρέει από το παραπάνω δικαίωμα ελεύθερης πρόσβασης, παρά μόνο σε δύο περιπτώσεις, και συγκεκριμένα

— όταν συντρέχουν οι λόγοι που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, της απόφασης 1/80 ή

— όταν εγκαταλείπει το έδαφος του οικείου κράτους μέλους για σημαντικό χρονικό διάστημα χωρίς βάσιμο λόγο,

έστω και αν είναι άνω των 21 ετών και δεν συντηρείται πλέον από τους γονείς του, αλλά ζει ανεξάρτητα στο οικείο κράτος μέλος, και έστω και αν δεν ήταν διαθέσιμος στην αγορά εργασίας επί πολλά έτη λόγω της έκτισης ποινής φυλάκισης αντιστοίχης διάρκειας, η οποία του επιβλήθηκε χωρίς αναστολή. Μια τέτοια ερμηνεία δεν είναι ασυμβίβαστη με τις απαιτήσεις του άρθρου 59 του πρόσθετου πρωτοκόλλου, το οποίο υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972.

(¹) ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Industrias Químicas del Vallés, SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-326/05 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Μη καταχώρηση του metalaxyl στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ — Ανάκληση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία — Παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως)

(2007/C 235/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Industrias Químicas del Vallés, SA (εκπρόσωποι: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas και J. Sabater Marotias, abogados)